

[Justitsministeren]

hvert fald ikke overstige det, og man må forsøge at bekæmpe ulovligheder på samme måde, som man forsøger det i det øvrige land. Og så må christianitterne forstå – og det tror jeg også de har forstået af debatten i dag – at hvis dette ikke går, er der, hvad man kalder en ny situation. Der er stramninger i relation til forsvarsministerens område. Når det drejer sig om betalinger og alle de andre ting, står der udtrykkeligt i dagsordenen, at så vil man bringe en række sanktioner, der er i lovgivningen, til udførelse. Når det drejer sig om narkotikaen, når det drejer sig om hæleri og den almindelige kriminalitet, er sagen ganske enkel. Hvis det tager et større omfang og bliver mere organiseret, så det ikke er enkeltpersoner, man kan ramme ved lovgivningen, men hvis det hele blusser op, som politiledelsen har forudsagt, er der en ny situation. Og så er vi dér, hvor vi kan sige, at det truer hele Christianias eksistens.

Det, der er sket her, er, at vi giver en udstrakt hånd. Vi prøver at sige: I stedet for at ligge og vente på hinanden og se, hvem der først trapper ned, siger vi: Nu tager vi den risiko, at vi trapper ned først, men så har vi også påført jer den risiko, at hvis ikke I tager imod den udstrakte hånd, så skal I altså ikke være så sikre på, at Folketinget holder den anden hånd over jer!

Tom Behnke (FP):

Ordførerne for de seks partier, som støtter dagsordensforslaget fra regeringen, er alle hver især dybt uenige i den tolkning, man skal lægge i dagsordenen. Derfor vil denne dagsorden aldrig kunne føre til noget håndgribeligt eller noget håndfast.

Hr. Helge Adam Møller har oplyst, at så havde man noget på regeringen, og så kunne man forholde sig til den dagsorden, der ville blive vedtaget. Med de meget brede tolkninger af, hvad dagsordenen skal betyde, vil der ikke være noget at fastholde regeringen på. Den 15. april i år, når regnskabet skal gøres op, vil det vise sig, at uanset hvor langt man er kommet – også selv om man ikke er kommet ét skridt videre – vil regeringen kunne hævde, at man har opfyldt dagsordenen.

Vi kan da håbe på, at dagsordenen vil få betydning. Det håber vi på, men vi tror ikke på det, og derfor kan vi ikke støtte regeringens dagsorden. Vi havde håbet, at den beslutning,

der blev truffet for mere end to år siden, da man igen bekræftede, at den lov, man havde vedtaget, skulle holdes, havde givet resultat, men det er ikke sket. Der er fortsat meget urimelige forhold på Christiania, og derfor rejste vi forespørgselsdebatten i håb om, at Folketinget var kommet til fornuft, at vi var nået dertil, at det nu kan være nok med de urimelige forhold på Christiania. Det er Folketinget desværre ikke nået til endnu. Vi må nu afvente udviklingen, og så rejser vi en fornyet forespørgselsdebat, når vi igen vurderer, at tiden er moden til det, og når vi vurderer, at der kunne være partier i Folketinget, som vil være med.

Jeg vil godt sige, at det er mit meget inderlige håb, at der ikke skal ofres menneskeliv, før Folketinget siger stop og siger fra over for Christiania.

Så vil jeg også gerne have lov til at takke for den debat, der har været, og for ordførernes interesse for at følge op på forespørgselsdebatten og være med til at debattere Christiania. Debatten har vist, at det var nødvendigt, at vi fik vendt problemstillingen igen. Den har vist, at der var sket ting, som det var nødvendigt at få vendt i Folketinget igen.

Desværre fik debatten jo ikke det resultat, som vi havde håbet på. Fremskridtspartiet havde håbet på, at vi fik sat en tidsfrist på gennemførelsen af den lokalplan, der ligger for Christiania, at Christiania kunne afhændes enten samlet eller udstykket, samt at christianitterne blev pålagt at betale de skyldige beløb. Det er ikke sket. Men vi kommer igen.

Den 15. april 1994 skal regeringens dagsorden stå sin prøve, og da må vi se, om forholdene er blevet bragt i orden, eller om Folketinget til den tid er klar til at foretage en konsekvent indgriben over for Christiania.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Da justitsministeren og hr. Qvist Jørgensen ikke har fundet anledning til at besvare mit direkte spørgsmål om, hvorvidt justitsministeren vil give 100 procents opbakning til politiets hidtidige og fremtidige arbejde på Christiania, må jeg desværre konstatere, at jeg er nødsaget til at stemme imod regeringens dagsorden.

Justitsministeren (Erling Olsen):

Jeg må jo konstatere, at fru Inge Dahl-Sø-